

THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50 Cents a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. 30, No. 7
MARCH, 1949

Will They Psycho analyze God Next?

How Stupid to Seek in Psychoanalysis the Answer to Jew-hate

WE JEWS are a peculiar people. From the time, over three thousand years ago, when our forefathers turned to the sin of the worship of the golden calf, up to the present hour, the history of Israel has been one of continuous rebellion against God, and against His commandments and plans for us.

In the welter of the present tidal wave of Jew hate, that threatens to engulf America, our Jewish people seem to grow ever more desperate in their attacks upon those whom they call anti-Semites.

The literature that has been put out by those who have sought to defend Israel from the attacks of the Jew haters, this literature, we are saddened to say, is too often honeycombed with absurdities.

Recently one of the important and respected Jewish publications came out with a "psychoanalytic study" of Hitler's anti-Semitism. We had to rub our eyes when we read the trash and the fantasies presented as sober truth. And we could not help thinking that if this is "psychoanalysis," may God help the victims of that dubious delusion. And if this is the best that our Jewish people can put forward by way of meeting the vicious assaults of the Jew haters, we are in for an awful beating before this cyclone passes over.

CAN JEW HATE BE PSYCHOANALYZED?

If it were not so pitiful, one would have to laugh at the childish silliness of this "psychoanalytic study." Shades of Sigmund Freud! What nonsense and what lunacy that man brought into the world! We do not have the least idea who could be Oedipus, unless we want to swallow the pagan mythologies of the Greek hallucinations, but it is certainly more than laughable to read in these "psychoanalysis studies" about the "Oedipus complex!" Can we never discuss a concrete problem like anti-Semitism without sinking to the mire of sex sensualism?

IS THE JEW AN OSTRICH?

It is said that the ostrich has the habit of sticking his head into the sand whenever troubles come along, and he thinks that by thus burying his head, the troubles will disappear.

Has it come to a situation that we Jews have tailed-spinned down to the level of the ostrich? Why not face the issue squarely and honestly? It will be for our best good in the end; at least, we will know where we are and where we are going. Is it not passing strange that many of these so-called "analyses" of Jew-hate seem, either out of ignorance, or out of sheer stubbornness, to evade the root of the whole matter?

Are we not a miracle nation? Is not our preservation through the centuries of massacres and drownings and wild blood-letting, the surest evidence that God has preserved us through all these hectic years of hell upon earth? And if we are a miracle nation, to whom should we turn in the hour of our distress? Is it not to God and to God alone? Why then do we ignore God, and why do we proceed as though there never was a God, as though there never was a miraculous deliverance of our people from Egypt, as though there never was a guiding hand through all the wilderness journeys into the promised land of Palestine? If our God of the ages past cannot help us now, we may as well throw in the sponge and commit Hara-Kiri as a nation and call the job done.

Let us look for a moment at what God has to say about this matter. We turn with aching hearts to such a passage as Deuteronomy 28:15-25:

"But it shall come to pass, if thou wilt not hearken unto the voice of the Lord thy God, to observe to do all his commandments and his statutes which I command thee this day; that all these curses shall come upon thee, and overtake thee: Cursed shalt thou be in the city, and cursed shalt thou be in the field. Cursed shall be thy basket and thy store. Cursed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, the increase of thy kine, and the flocks of thy sheep. Cursed shalt thou be when thou

comest in, and cursed shalt thou be when thou goest out. The Lord shall send upon thee cursing, vexation, and rebuke, in all that thou settest thine hand unto for to do, until thou be destroyed, and until thou perish quickly: because of the wickedness of thy doings, whereby thou hast forsaken me. The Lord shall make the pestilence cleave unto thee, until he have consumed thee from off the land, whither thou goest to possess it. The Lord shall smite thee with a consumption, and with a fever, and with an inflammation, and with an extreme burning, and with the sword, and with blasting, and with mildew; and they shall pursue thee until thou perish. And thy heaven that is over thy head shall be brass, and the earth that is under thee shall be iron. The Lord shall make the rain of thy land powder and dust; from heaven shall it come down upon thee, until thou be destroyed. The Lord shall cause thee to be smitten before thine enemies: thou shalt go out one way against them, and flee seven ways before them; and shalt be removed into all the kingdoms of the earth."

So you see, that with all of the above terrifying array of punishments for which God Himself assumes the responsibility, Hitler had no connection.

IS GOD AN ANTI-SEMITES?

According to our own Holy Word, it is God who takes responsibility for the outbursts of Jew hate that we have suffered through the black centuries as we have sped our way down the corridors of time. So, why waste your time to psycho-analyse a Hitler, or a Haman, or a Pelley, or anyone of the other thousands of Jew haters that have crossed the stage of world drama? Why not go directly to God?

GOD WILL JUDGE

It is true that while God has allowed these things to come to our people, yet He will also bring to judgment those demon haters of Israel. God allowed our people to bleed and sweat and die under the lashes of the brutal Egyptians, but

Why Did Cain Murder His Brother?

The story of that old "Murder in the Garden," is of constant interest because of the terrible consequences of that first crime to the children of Israel. Why? - Because Cain killed Abel in a fit of jealousy and God said to him, "A fugitive and a vagabond shalt thou be in the earth." Read these facts for yourself by sending us 5¢ in stamps for our pamphlet entitled, "Cain and Abel, or Israel and the Messiah."

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

the time came when God called Pharaoh to account, and when God balanced the ledger, the Egyptians were at the bottom of the Red Sea.

Now look what God has to say about the way in which He will bring to our people deliverance and the blessings that we used to have in the days when we obeyed Him. We quote from Leviticus 26:40-45:

"If they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, with their trespass which they trespassed against me, and that also they have walked contrary unto me; and that I also have walked contrary unto them, and have brought them into the land of their enemies; if then their uncircumcised hearts be humbled, and they then accept of the punishment of their iniquity; then will I remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember; and I will remember the land....And yet for all that, when they be in the land of their enemies, I will not cast them away, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break my covenant with them: for I am the Lord their God. But I will for their sakes remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt in the sight of the heathen, that I might be their God: I am the Lord."

So you see it has been only our own sins that have brought us to our present desperate dilemma. God is waiting only for the time when we shall face these sins squarely and honestly, and then having made confession to Him, we will find that like a father He will receive us, and will restore us to our former splendor. Of that time God Himself tells us once more, this time through Zechariah 12:10-14:

"And I will pour upon the house of David, and upon the inhabitants of Jerusalem, the spirit of grace and of supplications: and they shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for him, as one that is in bitterness for his first-born. In that day shall there be a great mourning in Jerusalem, as the mourning of Hadadrimmon in the valley of Megiddon. And the land shall mourn, every family apart; the family of the house of David apart, and their wives apart; the family of the house of Nathan apart, and their wives apart; the family of the house of Levi apart, and their wives apart; the family of Shimei apart, and their wives apart; all the families that remain, every family apart, and their wives apart."

And here we come to the heart of the problem. Read it, dear friend, and then turn to God for mercy: "They shall look upon me whom they have pierced, and they shall mourn for him as one mourneth for his only son." So you see where our guilt lies. It is in the fact that we rejected the Lord Jesus Christ, the Messiah and the only hope of our people, and for that rejection we have been paying the price of world exile, of world hate, of agony of body and soul, of the bitter, bitter dregs of bloodshed, murders and massacres.

Dear Jewish reader, will you wake up? Will you face these questions honestly and stop fooling yourself with so called "psychoanalysis" and all the other philosophical hallucinations? Christ is the only answer to our difficulties, and He stands ready to help us if and when we once turn to Him and repent of our sin of two thousand years ago.

The Cause and The Cure of The Jewish Sickness

By Philip J. Cogan, a Jew who believes on the Lord Jesus Christ.

IN the horrible events which befell European Jewry we ought to see that a supernatural power wants to tell us something of great importance. And it is for us to decide whether we want to understand this language.

The Jewish nation in the present crisis is like a shadow; without spirit and without life. The holy personalities and the precious hopes have vanished from the heart of the nation. The longing for the Messiah, which has dominated the hearts of the greatest Jews for centuries, has been destroyed by a false idealism and by an empty materialism. Drinking from the springs of murky European ideologies, the greatest and best of our nation have been deceived.

The brutalities of World War II destroyed our faith in the greatness of the Twentieth Century. We are now doubting humanity and the nobility of the European civilization. We have been ravished, murdered, burned, treated and driven like wild beasts by those we considered to be

the culture sources of humanity!

Our eyes are turned now to the land of our forefathers. But if the holy land should become our Jewish national home, will that mean for us rebirth and new life? Already our Jews, thinking only of material things, profane the holy land as they occupy it!

Somewhere in a corner of the Jewish heart must be awakened a feeling of shame—shame of ourselves for all the ugliness with which we have become saturated, and shame of ourselves before God for the diaspora and for the Jewish land.

We Jews who were appointed by God to be "a kingdom of priests, and a holy nation" (Exodus 19:6), became merchants and beggars spiritually and physically. We, sons of Abraham and brethren of the prophets, became spiritually poor only because we followed after the teachings of our ringleaders—the rabbis—instead of obeying the voice of God. For almost all of the misery we have gone through since

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN

MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

the destruction of the Second Temple, our leaders are responsible; they have set aside the Holy Scriptures from the nation's life and replaced them with the Talmudic literature.

TORAH, OR TALMUD?

How little weight they laid on the Holy Scriptures (the Torah, the prophets and the writings) can be illustrated by the following sentence which is found in the Talmud, Treatise Baba Metzia, chapter 33:71—"When one devotes himself to the study of the Scriptures, it is a virtue and not a virtue; when one devotes himself to the study of the Mishnah (collection of traditional laws), it is a virtue, and he gets reward for it; but when one devotes himself to the study of the Talmud—there is not a greater virtue than this!"

The Holy Scriptures have become to our nation a closed book. And herein lies our tragedy:—there has grown up a generation of Jews who know nothing about the faith taught in the Bible.

And because our nation is removed from the teaching of the prophets, the teaching of Jesus the Messiah, the Prophet of prophets, is strange to us, and rejected by us. He lived and taught in the spirit of the prophets. For Him the Holy Scriptures were His daily bread.

THE ONLY WAY OUT

The spiritual leaders of our nation two thousand years ago, rejected this truth, because even then there existed an abyss between them and the prophets. That is why there was such a clash between the Master of Nazareth and the leaders of the people. In the most important moments of His life, the words of the Bible were His only weapons, and His last words on the Cross were the words of the Holy Scriptures. (See Luke 23:46; Psalms 31:5).

His teaching is the quintessence of the law of Moses and the prophets; He is the only One Who can give us new life; for He Himself said, "I am the way, the truth and the life (John 14:6). Will you follow the Way?"

שטעלע ווי דברים, קאפיטעל כ"ה, פסוקים 15 ביו 26:

והיה אם-לא תשמע בקול ד' אלהיך און עס וועט זיין אויב דו וועסט נישט צוהערען צו דעם קול פון דעם האר דיינ גאט, צו היטען און צו טהון אלע זיינע מצות און זיינע געזעצן וואס איך טהו דיר היינט באפעלען, אזוי וועלען איבער דיר קומען אלע די דאזיגע קללות, און זיי וועלען דיר גרויכען. פארשאלטען וועסט דו זיין און דער שטאדט, און פארשאלטען וועסט דו זיין און דעם פעלד. פארשאלטען וועט זיין דיינ קארב, און דיינ איבערבלויבונג. פאר-שאלטען וועט זיין די פרוכט פון דיינ בויד און די פרוכט פון דיינ ערד, די ווארפונג פון דיינע רינדער, און די סטאדעס פון דיינע שאף. פארשאלטען וועסט דו זיין און דיינ ארוינקומען, און פארשאלטען וועסט דו זיין און דיינ ארויסגעהן. גאט וועט אין דיר שיקען די מינערונג, די פארטוימלונג און די פאר-דערבונג אין אלעס, צו וואס דיינ האנד וועט זיך אויסשטרעקען, וואס דו וועסט טהון, ביז ער וועט דיר פארטויליגען, און דו וועסט שנעל פארלוירען ווערען איבער דיינע שלעכטע ווערק, וואס דו האסט מיר פארלאזען. גאט וועט אין דיר באהעפטען די פעסט ביז ער וועט דיר פארטויליגען פון דעם לאנד, וואס דו קומסט דארט עס צו ירש'ענען. גאט וועט דיר שלעגן מיט שווינדליכע, און מיט קדחת, און מיט פארהינג, און מיט א ברענעניש, און מיט דער שווערד, און מיט קארנבראנד, און מיט געלב-זיכט, און וועט דיר יאגען ביז דו וועסט פארלוירען ווערען. און דיינע הימלען, וואס ווילען איבער דיינ קאפ, וועלען זיין קופער, און די ערד, וואס איז אונטער דיר, וועט זיין אייזען. גאט וועט געבען, אלס רעגען אין דיינ לאנד, שטויב און אש, פון די הימלען וועט עס אראפקומען אויף דיר, ביז דו וועסט פארטויליגט ווערען. גאט וועט דיר געבען פאר א פארשטויסונג פאר דיינע פינגער, אויף איין וועג וועסט דו געגען זיי ארויסגעהן און אויף זיבען וועגען וועסט דו פאר זיי אנטלויפען, און דו וועסט זיין אין ציטערניש פאר אלע קעניגרייכע פון דער ערד.

אזוי זעהט איהר פון דיווער שטעלע, אז היטלער האט קיין פארבינדונג נישט מיט אלע די אויבער-ציטירטע שרעקליכע באשטראפונגען, פאר וועלכע גאט אליין נעהמט אויף זיך די פארזאמלונג ארטליכ-קייט.

איז גאט אן אנטיסעמיט?

לויט אונזערע כתביהקודש, איז גאט ב'ה דער, וואס נעהמט אויף זיך די פארזאמלונג ארטליכקייט פאר דעם אויסברוך פון שנאת-ישראל, וואס מיר האבען געליטען דורך די שווארצע יאהר-הונדערטע,

צום פאלק ישראל.

ויכנעו עמי אשר נקרא-שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישכו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מזהשמים ואסמח לחטאתם וארפא את-אירצם. דאס הייסט: ווען מיין פאלק, וואס איז אן גערופען ביי מיין נאמען, וועט זיך אויב מערענדיג מאכען, און זיי וועלען תפילה טהון און זיי וועלען זוכען מיין פנים, און וועלען זיך אומקעהרען פון זייערע שלעכטע וועגען, אזוי וועל איך הערען פון דעם הימעל, און איך וועל פארגעבען זייערע זינד, און וועל היי-לען זייער לאנד. (דברי הימים ב, ז' 14)

דורכשפרייזענדיג די קארידארען פון צייט-אלטער. צו וואסזשע פארשווענדען אייער צייט צו פסיכא-אנאליזירען א היטלער, א המן, א פעלי אדער ווער עס איז פון אנדערע טויענדער שונא-ישראל, וואס זיינען דורכגעגאנגען די ביהנע פון דער וועלט דראמע? פארוואס נישט געהן גלייך צו גאט?

גאט וועט משפט'ען

ס'איז אמת, אז וועהרענד גאט ב'ה האט ער-לויבט, אז דיווע זאכען זאלען קומען אויף אונזער פאלק, וועט ער דאך ברענגען צום משפט דיווע מחבלי שונא-ישראל. גאט ב'ה האט באווייליגט, אז אונזער פאלק זאל געפייניגט ווערען, זאל אב-געהן מיט בלוט אונטער די שמיץ פון די גרויזאמע מצרים, אבער די צייט איז געקומען ווען גאט ב'ה האט גערופען פרעה'ן אבצוגעבען חשבון, און ווען גאט ב'ה האט אָנגעפאָנגען אויסצוגלייכען די ביי-כער, זיינען די מצרים געווען אין די טיעפענישען פון ים-סוף.

איצט זעהט וואס גאט ב'ה האט צו זאגען וועגען דעם וועג, אין וועלכען ער וועט בריינגען צו אונזער פאלק באפרייאונג און באגליקונג — די זעלבע באגליקונג, וואס מיר האבען געהאט אין די טעג ווען מיר האבען איהם געפאלגט. מיר ציטירען פון ויקרא, קאפיטעל כ"ו, פסוקים 40 ביז 46:

ווען זיי וועלען מתודה זיין זייערע זינד און די זינד פון זייערע עלטערען, און זייער איבערטרעטונג וואס זיי האבען איבערגעטראטען געגען מיר, און אויך ווי זיי זיינען געגאנגען מיר צוואוידער. אויך ווי איך בין געגאנגען זיי צוואוידער, און איך האב זיי געבראכט אין דעם לאנד פון זייערע פינגער. אויב דאמלעט וועט זיך זייער פארשטאפס הארץ דערגי-דעריגען, און זיי וועלען דאמאלס אָנגעהאנגען די שטראף פון זייערע זינד. אזוי וועל איך געדענקען מיין בונד מיט יעקב'ן, און אויך מיין בונד מיט יצחק'ן, און אויך מיין בונד מיט אברהם'ן וועל איך געדענקען, און איך וועל געדענקען דאס לאנד. און דאך, פון דעסטוועגען, ווען זיי וועלען זיין אין דעם לאנד פון זייערע פינגער, וועל איך זיי נישט פאר-ווארפען, און וועל זיי נישט פארזאכטען זיי צו פאר-טויליגען, צו פארשטערען מיין בונד מיט זיי, ווארים איך בין ד' זייער גאט. און איך וועל געדענקען צו זיי דעם בונד פון די ערשטע (אבות), וואס איך האב זיי ארויסגעבראכט פון דעם לאנד מצרים, פאר די אויגען פון די פעלקער, צו זיין צו זיי א גאט; איך בין ד'.

אזוי זעהט איהר, אז ס'זיינען נאך געווען אונזערע אייגענע זינד, וואס האבען אונז געבראכט צו דעם איצטיגען פארצווייפעלטען צושטאנד. גאט ב'ה טהוט בלויז ווארטען אויף דער צייט, ווען מיר וועלען איינזעהן דיעזע זינד אויף אן אבסאלוטען אויפריכטיגען אופן. און ווען מיר וועלען זיך מתודה זיין צו איהם, וועלען מיר זיך דאן ערקונד-דיגען, אז ער וועט אונז אויפנעהמען אזוי ווי א פאטער און וועט אונז צוריקבריינגען צו אונזער פריהעריגען פערזענליכע עלעגאנץ. וועגען דיווער צייט זאגט אונז גאט ב'ה נאך אמאל, און דאס מאל דורכ'ן נביא זכריה:

און איך וועל אויסגיסען איבער דעם הויזגעזינד פון דוד און איבער די איינוואוינער פון ירושלים דעם גיוסט פון גנאד און געבעט, און זיי וועלען קוקען אויף מיר, וועמען זיי האבען צושטאכען, און זיי וועלען קלאגען איבער איהם אזוי ווי מ'קלאגט איבער א בן-יהיד, און זיי וועלען זיין אין ביטערניש איבער איהם, אזוי ווי מ'איז אין ביטער-ניש וועגען א בכור. אין וועג טאג וועט די קלאג זיין אזוי גרויס אין ירושלים אזוי ווי די קלאג

פון דרמון אין דעם טהאל פון מגדון. און דאס לאנד וועט קלאגען, אימליכע משפחה באזונדער; די משפחה פון דעם הויזגעזינד פון דוד באזונדער, און זייערע ווייבער באזונדער; די משפחה פון דעם הויז-געזינד פון נתן באזונדער, און זייערע ווייבער בא-זונדער. די משפחה פון דעם הויזגעזינד פון לוי בא-זונדער, און זייערע ווייבער באזונדער; די משפחה פון דעם שמעי באזונדער, און זייערע ווייבער באזונדער. אלע איבערגעבליבענע משפחות, אימליכע משפחה בא-זונדער, און זייערע ווייבער באזונדער. (זכריה י"ב: 14-10).

און דא קומען מיר צום הארץ פון דער פראב-לעמע. ליען עס, ליבער פריינד, און קעהר זיך צו גאט ב'ה פאר רחמנות: "זיי וועלען קוקען אויף מיר, וועמען זיי האבען צושטאכען, און זיי וועלען קלאגען איבער איהם אזוי ווי מ'קלאגט איבער א בן-יהיד". זעהסטו שוין ווי אונזער שולד ליגט? זי איז אין דעם פאסט פון פארווייזען ישוע מנוצרת אלס דער גואל און דער משיח — די איינציגע האפנונג פון אונזער פאלק; און פאר דיווער פאר-ווייזונג באצאלען מיר דעם פרייז פון א לאנגען גלות, פון וועלט-שנאה, פון פיינליכע יסורים, פון ביטערע פארפאלגונגען, פאגראמען, הרגות און שחיטות.

וועסטו זיך אויפוועקען? וועסטו באגעגענען דיווע פראגעס אויף אן אויפריכטיגען אופן און אויפ-הערען צו נארען זיך אליין מיט די אזויגערופענע "פסיכא-אנאליזען" און מיט אלע אנדערע פילאזאף-פישע האלוצינאציעס? ישוע המשיח איז דער איינציגער ענטפער צו אונזערע פארלעגענהייטען און ער שטעהט גרייט אונז צו העלפען אויב און ווען מיר וועלען זיך קעהרען צו איהם און וועלען חרטה האבען אויף אונזער זינד פון די צוויי טויענד פארזאמלונגען יאהר.

פארוואס גלויבען מיר אידען.

אין דעם ברית חדשה —

דעם נייעם מעסטאמענט?

זעה, טעג קומען, זאגט גאט, און איך וועל שליסען מיט דעם הויז פון ישראל און מיט דעם הויז פון יהודה א ברית חדשה — א נייעם בונד (אדער מעסטאמענט). נישט ווי דער בונד, וואס איך האב געשלאסען מיט זייערע עלטערען אין דעם טאג ווען איך האב אָנגענומען זייערע האנד זיי אַרויס-פיהרען פון דעם לאנד מצרים, וואס זיי האבען צושטערט מיין בונד כאטש איך בין שוין געווען זייער מאן, זאגט גאט. נאך דאס איז דער בונד (אדער מעסטאמענט), וועלכען איך וועל שלי-סען מיט דעם הויז פון ישראל נאך יענע טעג, זאגט גאט, איך וועל גיבען מיין תורה אין זיי, און אויף זייער הארץ וועל איך זי שרייבען, און איך וועל זיין זייער גאט, און זיי וועלען זיין מיין פאלק. (ירמיה ל"א: 30-32).

AMERICAN BOARD OF MISSIONS
TO THE JEWS, Inc.

236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

וועלען זיי מאכען א פסיכאנאלאג?

אויך איבער גאט?

רעה ישראל

The Shepherd of Israel

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמט'דיגען משיח

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. 30, No. 7
MARCH, 1949

Subscription Price
50 Cents a Year.

וועלען זיי מאכען א פסיכאנאלאג אויך איבער גאט?

ווי נאריש עס איז צו זוכען אין פסיכאנאלאזירונגען דעם ענטפער אויף אידען-פיינדשאפט.

אז מיט'ן באגראבען זיין קאפ אין דער זאמער, וועלען די באאונדוהיגונגען פארשווינדען. איז עס געקומען צו דער לאגע אז מיר, אידען, זאלען זיך ארונטערלאזען צו דער מדרגה פון דעם שטרויס-פויגעל? פארוואס זאלען מיר זיך נישט פאר האלטען צו דיווער זאך מיט מוטה און געוואנט קייט? ס'וועט זיין צום בעסטען פאר אונז אין דער ענדע! וועניגסטענס וועלען מיר וויסען ווי מיר זיינען און ווי מיר געהן.

זיינען מיר נישט א פאלק, וואס עקזיסטירט אויף א איבערנאטירליכען שטייגער? איז נישט אונזער איבערלעבונג די יארהר-הונדערטע פון פארגאמען און שחיתות דער זיכערסטער באווייז, אז גאט ב"ה האט אונז באהיט דורך אלע דיווע שווינדזליכע יארהרען פון גיהנם אויף דער ערד? און אויב אונזער עקזיסטענץ אלס א פאלק איז איבערנאטירליך, צו וועמען-זשע זאלען מיר זיך קעהרען אין דער שטונדע פון אונזער אנגסט און נויט? איז עס נישט צו גאט און צו גאט אליין? פארוואס זשע טהוען מיר פארנאכלעסיגען גאט, פארוואס זשע טהוען מיר האנדלען פונקט ווי עס וואלט קיין מאל קיין גאט נישט געווען אין דער וועלט, פונקט באפרייאונג פון אונזער פאלק פון מצרים, פונקט ווי עס וואלט קיין מאל נישט געווען א וואונדערליכע האנד דורך אלע די געפעהרליכע ריזעס אין דער וויסטעניש צו דעם לאנד פון הבטחה—פאלעסטינא? אויב אונזער גאט, פון די אלע פארנאכטע צייטען, קען אונז נישט העלפען, דאן מענען מיר בעסער אויפגעבען אונזער גאנצע האפנונג און באגעהן זעלבסטמארד אלס א פאלק און מאכען אן ענדע צו אלעס.

לאמיר אבער זעהן פאר א מאמענט וואס גאט ב"ה האט צו זאגען אין דיווער זאך. מיר קעהרען זיך מיט אונגעוועהרטיגע הערצער צו א זעלכער

געטליכע אונזערע אייגענע אויגען ווען מיר האבען געלייענט דאס מיסט און די פאנטאזיעס, וואס ווערען ארויסגעשטעלט אלס קלארער אמת. און ס'איז אונז געקומען אויף די געדאנקען, אז אויב דאס איז „פסיכאנאלאזירונג“, דאן זאל גאט נאר רחמנות האבען אויף די קרבנות פון דער צווייטע-האפטער איינבילדונג. אויב דאס איז דאס בעסטע, וואס אונזערע אידען קענען ארויסשטעלען גענען די בייוויליגע באלידיגונגען פון די שונאים ישראל, דאן זיינען מיר אין א שרעקליכער נידער-לאגע ביז דיווער ציקלאן (שטורם-ווינט) וועט פאריבער.

קען יודאפאביע ווערען פסיכאנאלאזירט?

אויב דאס וואלט נישט געווען אזוי באדויערענט, וואלט מען געקענט לאכען פון די קינדישע דומ-הייטען פון דיווען „פסיכאנאלאזירענדען שטור-דיום“. שאטירונגען פון זיגמונד פרויד! וואס פאר א דומהייט, וואס פאר א מישוגעת האט דיווער מענטש אריינגעבראכט אין דער וועלט! מיר האבען נישט דעם קלענסטען באגריף ווער אזוינס האט געקענט זיין עדיפוס, סידען מיר ווילען אראבשלינגען די געצענדיגערישע מיטגאליגע פון די גריכישע האלוצינאציעס. אבער ס'איז מעהר ווי לעכערליך צו ליינענען אין דיווע „פסיכאנאלאז-ליזירענדע שטודיום“ וועגען די „עדיפוס קאמ-פליקאציעס!“ קענען מיר נישט דיסקוטירען אזא ערנסטע פראבלעמע, ווי אנטיסעמיטיזם, אהנע צו זינקען אין דעם שמוץ פון געשלעכטליכער אויס-געלאזענהייט?

איז דער איד א שטרויס-פויגעל?

מ'זאגט, אז דער שטרויס-פויגעל האט א גע-ווענהייט אריינצושטעקען זיין קאפ אין דער זאמער ווען באאונדוהיגונגען קומען און ער דענקט,

מיר, אידען, זיינען א אויסערגעווענהליך פאלק. פון דער צייט, איבער 3,000 יאָהר צוריק, ווען אונזערע אור-עלטערען האבען זיך געקעהרט צו דער זינד פון דיענען דעם עגל הזהב, ביז צו דער איצטיגער שעה, זעהן מיר אין דער היסטאריע פון ישראל א אונאויפהערענדע ווידערשפעניגונג געגען גאט, געגען זיינע געבאטען און געגען זיינע פלענער פאר אונז.

פון דעם יאגעניש פון איצטיגע פלוס-כוואלעס פון יודאפאביע, וועלכע דראָהען אויך צו פאר-שלינגען אמעריקא, טהוט אונזער אידיש פאלק ווערען מעהר ריזיקאליש אין זייערע אָנפאלען אויף די, וועמען זיי רופען אנטיסעמיטען.

אין אונזער צוקאכטער אויפגענונג טהוען מיר צייטגעווייז האנדלען ווי א ראץ, וואס ווערט אריינגעטריבען אין א ווינקעל, פון וואנען ס'איז נישט פאראן א וועג צו אנטלויפען, און דאן טהוען מיר זיך ווילד א ווארפטאון אין יעדער ריכטונג אָהן שום טאקט און שום פארגנופט. יעדע זאך, וואס אימעצער אנדערש טהוט, וואס געפעלט אונז נישט, ערקלעהרען מיר אלס אנטיסעמיטיזם. מיר זיינען געוואָרען אזוי שארפזיג אין דיווע איינגעלעגענע הייטען, אז אזוי שנעל ווי דער קוק פון א גוי געפעלט אונז נישט, זיינען מיר גרייט אויסצושרייען „אנטיסעמיט!“.

די ליטעראטור, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון די, וואס זוכען צו פארטיידיגען דעם אידן פון די אָנפאלען פון די שונאיידישע, מוזען מיר, צום באדויערען, זאגען, איז זעהר אָפט באהאנגיג מיט נארישקייטען.

נישט לאנג צוריק איז איינע פון די וויכטיגע און געאכטעטע אידישע פובליקירונגען ארויסגע-קומען מיט א „פסיכאנאלאזירענדע שטודיום“ פון היטלער'ס אנטיסעמיטיזם. מיר האבען נישט